

Nieuwsbrief

1 oktober 2026

Scheepvaartmuseum Baasrode vzw

Nieuwsbrief 1 oktober 2026

Inhoud

1. Woordje van de voorzitter
2. Verdwenen elementen uit onze geschiedenis
3. Werkzaamheden aan de Baasroodse botter Rosalie
4. Terugblik naar de kiellegging
5. Restauratie van de meesterwoning
6. Overlijdensberichten: pastoor André De Rechter
7. Heet van de naald
8. Te koop in de museumwinkel
9. Gegevens van de vzw
10. Colofon

1. Woordje van de voorzitter

Je kunt je het haast niet voorstellen maar het museumseizoen loopt weer op zijn einde. Zoals iedereen in Europa hebben wij gebukt gezeten onder de loodzware hitte die het ganse continent geteisterd heeft, eigenlijk ben ik daar verkeerd in, immers alle continenten hebben er onder geleden, zelfs de oceanen wisten ervan mee te spreken. In de loop van 2026 is de temperatuur gestegen met zowaar 2 graden. Op zich kan dat helemaal geen kwaad, zei het niet dat de vispopulatie verandert van uitzicht, heeft er iemand van ons ooit gehoord dat er zelfs haaien zitten in onze Noordzee? Weer andere vissoorten migreren naar koudere streken. Tegenwoordig moet je zelfs opletten voor zeldzame kwallen en een onnozel klein visje zoals de pieterman. Als je op zo'n exemplaar trapt is het aan te raden om niet te wachten om naar de dichtstbijzijnde hulppost te verkassen om de stekel uit je voetzool te laten verwijderen, maanden later voel je het nog!

En wat denken jullie van de onheilspellende berichten dat de zeespiegel en dus ook de Schelde in Baasrode elk jaar stijgt. In Vlassenbroek hebben ze al hun voorzorgen genomen, met de aanleg van het overstromingsgebied, zal dat voldoende zijn?

Wist je al dat het buitendijkse gebied dat vroeger vol koeien stond, onder het niveau van hoogwater gaat verdwijnen door de "uiterdijk" weg te graven. Met het gevolg dat ter hoogte van de kramp, de Schelde haar oorspronkelijke breedte zal terugkrijgen.

Zelfs de muur ter hoogte van de provinciale werf moet opgehoogd worden.

Met ander woorden, er staat in de toekomst heel wat te gebeuren, ik zou zeggen jullie moeten op tijd eens komen kijken, wij hebben zelfs al een nieuwe lading Rosalies klaar staan.

Ik zou het nog vergeten, iemand die zich geroepen voelt om nieuw lid te worden van de vzw Scheepvaartmuseum Baasrode moet niet wachten tot volgend jaar maar kan dat nu al. Vanaf 1 oktober is hij/zij al lid voor 2027, en nog méér: de prijzen slaan zelfs niet op, de prijs van een lidmaatschap blijft onveranderd staan op €45 voor een gewoon lid en €100 voor een erelid.

Zelfs in 2027 zullen bij vertoon van je lidkaart in Zierikzee de deuren van het Museumhaven Zeeland voor jullie openstaan.

Toch is er deze zomer ook heel wat vooruitgang geboekt aan onze botter Rosalie, lees maar de verslagen in onze nieuwsbrief. Ook aan de Alyv is gedacht: de alkoven van ons binnenschip zullen nog uitgerust worden met de nodige matrassen, zodanig dat ze er zelfs gewoon "echt" zullen uitzien.

Nu komt er nog een vierde kwartaal, beste mensen, waarin de meesterwoning hoogstwaarschijnlijk zal gesloten worden voor een half jaar om het interieur te restaureren.

Hopelijk treffen wij mekaar in het weekeinde.

Jan Annemans
voorzitter

2. Verdwenen elementen uit onze geschiedenis.

Niet alleen de negen scheepswerven die er ooit geweest zijn in Baasrode maar ook de meeste nevenbedrijvigheden die er vroeger in Baasrode aanwezig waren zijn meestal verdwenen.

Waar waren zij gelegen, wie kende ze nog? Wij mogen veronderstellen dat het minstens vijf voor twaalf is om die bedrijven op te lijsten.

Laten wij starten met de plaatsen die nog min of meer herkenbaar zijn.

De scheepswerf Van Damme.

Deze is nog steeds te herkennen, de meesterwoning en de houten loods van weleer staan nog overeind, tenminste het vroegere afdak met de stenen achtergevel bestond al van de tijd van de werf Van Damme, later werd de houten wand geplaatst met de grote ramen. Met het Europees project Interreg 2 werd het afdak gerestaureerd, werden de opstaande pilaren aangepakt en kreeg de ganse loods een nieuwe pannenbedekking.

Het grote droogdok voor 2 spitsen en één kempenaar dat deels was volgestort is terug uitgegraven.

De werf Van Praet-Dansaert.

Ook deze werf is nog altijd herkenbaar. In 1903 bouwde deze werf zelfs een nieuw atelier, de machines van de eerste periode staan er nog steeds.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft er een wandelpad aangelegd en er, per machine, een digitale uitleg bijgeplaatst.

Ook de bijhorende dok voor twee spitsen is terug uitgegraven.

Momenteel ligt één van de schepen van de vzw, de spits Alyv in deze dok.

Daarnaast ligt het middenstuk van de aanlegpont van de werf Van Damme, de kop en het achterste gedeelte van de oorspronkelijke dubbele bak van Charleroi ligt er nog steeds te rusten.

In 1955 kocht de werf Van Praet-Dansaert die van Van Damme op zodanig dat er één grote werf ontstond.

Tot onze spijt is de verhoogde beerput van de drie toiletjes gesloopt door de provincie. Die was net bedoeld om, bij een eventuele overstroming, te beletten dat de inhoud van de aalput zou overstromen en op die manier het dorp onder de smurrie zetten.

De werf van Edmond Van Praet.

Deze is al iets moeilijker te herkennen, oorspronkelijk was in dit gebouw de olieslagerij van Moens gevestigd. Na de brand die er woedde, heeft Edmond Van Praet, in dit gebouw zijn eigen werf uitgebouwd, de werf “l’Avenir, De toekomst”. In de jaren dertig van de negentiende eeuw besloot hij zijn zoon Walter Van Praet naar Parijs te sturen waar hij, op het eiland van Saint-Denis een werf te stichtte: “Chantier naval du Nord, Van Praet. Op deze werf werden de

rondvaartboten, de befaamde “bateaux mouches” gebouwd die in Parijs met de toeristen rondvaren.

De werf Engelen-Van Landeghem.

Deze werf lag op het grondgebied Buggenhout, gewoon omdat op het grondgebied van Baasrode geen plaats meer was om nog een werf te installeren.

Deze werf bouwde zelfs de grootste schepen.

Ze was uitgerust met drie hellingwagens die bediend werden met elektrische lieren. Op die wijze konden er zelfs rijnkassen gebouwd worden van méér dan 100 meter.

De houten scheepswerf Van Damme.

Toen in 1894 de werf Van Damme overschakelde van houtbouw naar ijzeren schepen, waren er zovéél houten schepen in de vaart dat het noodzakelijk was om een afdeling houtbouw op te richten, dit gebeurde op de Driehuizen onder leiding van Emmanuel Annemans.

Ze was gesitueerd achter het huis van Jozef De Brand, de verzekeringsmakelaar.

Bij het slopen van de huizen aan de Schelde heeft het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen ook het laatste overblijvende restant, de smidse van deze werf gesloopt.

De verschillende zagerijen in Baasrode.

Niet ver van de spoorweg van Dendermonde naar Antwerpen lagen verschillende houtzagerijen, ze waren allen bereikbaar via een netwerk van spooremlacements waarvan het plan in de bruikleen zit die overgedragen is aan het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen.

De houtzagerij Aelbrecht.

In de volksmond werd deze den naam “de duigenkliever”.

De te verzagen bomen lagen aan de overkant van de Mandekensstraat, dus op grondgebied Buggenhout. Dit gedeelte van de Mandekensstraat heette vroeger Langestraat en was een oude heirbaan van de Romeinen.

In de vroegere Statiestraat, de huidige Fabrieksstraat lagen nog twee boomzagerijen op een boogscheut van mekaar.

Op het stationsplein lag de zagerij van Van Sande-Rens, deze firma zaagde niet alleen het hout maar leverde ook de nodige grondstoffen aan de lokale bouwfirma's.

Midden in de Statiestraat lag de grootste zagerij .

Ook de nieuwe werf van Van Damme had een volledig uitgeruste boomzagerij, ze zaagden hun eigen bomen in planken, ook deze zagerij is verdwenen.

De botenmakerij van Emmanuel Annemans.

Deze lag achteraan de woonhuizen van de betrokkene, met het zicht naar het Dorpsplein.

De toegang naar de werkhuisen lag in de Nieuwstraat, de huidige Palingbotterstraat.

Onder het podium van de feestzaal van Vooruit lag de toegangspoort , een erfdienstbaarheid.

Emmanuel bouwde niet alleen alle bijboten voor de verschillende werven maar ook de roeiboten voor het donkmeer in Overmere.

De waterbouwkundige bedrijven.

Halverwege de vroegere Statiestraat was het bedrijf van Laurent De Wilde gevestigd. Van dit bedrijf is niets meer overgebleven, behalve dan de schoenen en de duikershelm in de meesterwoning. Het gehele duikerspak bestond uit het pak, geïmpregneerd, de bronzen kraag die er op gemonteerd was als de duiker al in zijn pak zat. Op deze kraag werd de duikershelm gemonteerd. Verder bestond het pak uit een loden gordel en de loden schoenen. Het gehele pak woog 120kg. Met een kraan werd de duiker onder water gehesen.

De Brandt.

Deze lag aan de kil, achter de Sint-Ursmaruskerk. Oorspronkelijk is de firma ontstaan uit een bescheiden bedrijf dat schoeiingen plaatste om oevers van beken en grachten te verstevigen. Als de verschillende palen in de grond geheid waren werden ze verbonden met vlechtwerk van wijmen.

De firma Veyt.

Deze bestond uit Pierre Veyt en de gebroeders François en Jean Veyt, de locatie is ook verdwenen.

De scheepslampen.

Twee bedrijven produceerden de bekende Baasroodse lampen, Desiré De Smedt, in de vroegere Kerkstraat, de huidige Sint-Ursmarusstraat nummer 50 en de firma Van Hoek, gelegen in de Nijverheidstraat, ter hoogte van het huidige Dorpsplein.

De kettingsmederij van De Landtsheer.

Deze was gelegen in de Nijverheidsstraat nummer 21.

Daar werden de ankerkettingen gesmeed op verschillende, naast elkaar gelegen smidsvuren, ze werkten per meter, de afgewerkte kettingen verdwenen in een put van 4 meter diep.

De lierenmakerijen.

Twee firma's produceerden de lieren voor de verschillende scheepswerven, zowel lieren op het voordek als op het achterdek van spitsen als kempenaars.

De firma De Landtsheer, gelegen ter hoogte van optieker Hilde Biesemans in de vroegere Dorpsstraat, de huidige Sint-Ursmarusstraat.

Een tweede firma was de lierenmakerij van Klapdorp. Deze was gesitueerd in de vroegere Statiestraat, de huidige Fabrieksstraat.

De staaldraadtrekkerij van Van Praet.

De staaldraadtrekkerij van Robert Van Praet was gelegen in het begin van de Statiesstraat, de huidige Fabriekstraat.

De gebouwen zijn beschermd, de oorspronkelijke machines zijn verwijderd. Tot onze spijt zijn ze niet apart beschermd geworden.

Stuurhuizen en stuurraden.

In Baasrode produceerde de firma Van Nimmen de stuurhuizen, in het dialect werden ze stuurkoten genoemd. Deze firma lag op het einde van de Kerkstraat, nu de Baasrodestraat, richting Dendermonde. Momenteel is in deze gebouwen de begrafenisondernemer Bob Hermans gevestigd.

Zeildoekweverijen.

In de toenmalige Kerkstraat, de huidige Sint-Ursmarusstraat, ter hoogte van nummer 69 was de zeildoekweverij van Van Damme gevestigd. Zolang er zeilschepen vervaardigd werden was er zeildoek nodig om het tuigage te maken van de verschillende soorten zeilschepen.

Schilderbedrijven.

Rond de scheepswerven waren ook verschillende schilderbedrijven gevestigd.

De schepen werden geteerd in koolteer, in Baasrode werd dit “gegezen” genoemd.

Verschillende bedrijven verzorgden de verschillende onderdelen van de schepen die moesten een kleur krijgen, zo werd het bovenvlak van elke bolder in het wit gezet, ook de lijnen van de schepen werden geaccentueerd door ze een kleur te geven, naargelang het inzicht van de schipper.

Ook de opstaande den waarop de luiken lagen werd in een kleur geschilderd.

3. Werkzaamheden aan de Baasroodse botter Rosalie.

Het roer van ons Rosalie

Op maandag 21 september 2026 was er afgesproken dat Marco het roer van onze botter Rosalie ging brengen. Inderdaad, om kwart voor elf, een kwartiertje voor de afgesproken tijd, kwam ons roer op de werf gereden.

Na het traditionele tasje koffie werd er begonnen met de werkzaamheden.

Marco was geassisteerd door de al even traditionele Margriet. Wie denkt dat het vrouwtje haar mannetje niet kan staan komt bedrogen uit, blijkt later.

Ondertussen hadden zich enkele, nieuwsgierige leden aangemeld om dit spectaculair evenement te volgen.

Eén van deze aanwezigen was Agnes die regelmatig verslag uitbracht over de vorderingen van de werkzaamheden.

Op het hellend vlak, net onder de kop van onze botter stopte de vrachtwagen van Marco. Met behulp van de voorste loopkat werd het roer gelicht, m.a.w. rechtgezet op de laadvloer van de vrachtwagen. Na minutenlang geratel van deze kettingblok lukte het om het roer van de vrachtwagen te tillen.

Stukje bij beetje werd het 350kg wegend prachtstuk naar achteren getakeld.

Vanzelfsprekend is het spoor niet zo lang, na enige meters moest de last herpakt worden om verder naar achter getakeld te worden.

Uiteindelijk lukte het en kwam het roer achter het schip te hangen.

Heel voorzichtig werd het vervolgens naar beneden gehaald tot op een hoogte dat het normaal aan het schip zelf zou bevestigd worden.

Op deze plaats kwam het onwrikbaar vast te zitten.

Het beslag van het roer is vast gebout met rvsbouten om te voorkomen dat bij het eventuele roesten het hout zou kunnen barsten.

Het beslag van de achterstevenbalk komt er nog aan, samen met de scheepsbouwers.

Dat zal enkele weken later uitvallen want Jeroens echtgenote is ziek gevallen met het resultaat dat hij zelf moet zorgen dat zijn kinderen naar school geraken en achteraf weer naar huis.

Ondertussen wordt er druk gewerkt aan de ophanging van het roer, dat moet uiteraard aan de achterstevenbalk komen, op dezelfde manier als het beslag op het roer zelf, het zou zonde zijn dat deze balk barsten zou vertonen. Geen nood, deze werkzaamheden werden enkele weken uitgesteld maar niet afgesteld, wij zijn benieuwd naar de uiteindelijke resultaten.

4. Terugblik naar de kiellegging.

Nu blijkt dat er niet meer gewerkt wordt aan onze botter. Vóór het verschijnen van de nieuwsbrief van 1 oktober publiceren wij graag een artikel over de kiellegging van Goede Vrijdag 2010. Yvan was onze toenmalige secretaris van de vzw Scheepvaartmuseum Baasrode. Ook zijn weduwe Gerda Cardon zat toen in het bestuur.

Spetterende kiellegging van palingbotter Rosalie

De seizoensopening 2010 staat als een onuitwisbaar moment in de annalen van de vzw Scheepvaartmuseum Baasrode ingeschreven. De kiellegging van de palingbotter Rosalie tegen de achtergrond van een bezoek aan een tentoonstelling van werken van de Belgische Marineschilders is tot een gebeurtenis zonder voorgaande uitgegroeid.

Begonnen was het allemaal een paar dagen voor de officiële opening, met de levering door de ploeg van de Spakenburgse botterwerf Nieuwboer van de werkbalk, de kielbalk en de voor- en achtersteven van wat in Baasrode tot een gloednieuwe palingbotter zal uitgebouwd worden. Toen een van de leden van de botterwerkgroep en jarenlang promotor van het bouwproject bij aankomst de kiel- en werkbalken zag liggen sprongen de tranen hem in de ogen en moest hij die eerst wegwissen vooraleer hij zich bij het gezelschap meldde. Zo ontlaadde zich de jarenlange spanning in tranen van vreugde dat hij datgene waar hij zo lang voor gevochten had eindelijk mocht beleven en ik geloof, dat allen, die bij de aankomst van dat reusachtige transport aanwezig waren, door een soortgelijke ontroering gegrepen werden. Voor het lossen van die buitenmaatse en enorm zware lading had de stad Dendermonde een kraanwagen ter beschikking gesteld, die de stukken heel precies voor de plichtigheid van een paar dagen later klaarlegde.

En van plichtigheid gesproken: die begon op de avond van wat ceremoniemeester Carlo Van Hoey heel terecht “deze echt goede Goede Vrijdag” noemde. Het werd daardoor duidelijk dat de bouw onder een goed gesternte van start ging. Dat was trouwens ook de mening van Jan Annemans, die zich verheugde over de bijzonder grote opkomst van geïnteresseerden en er meteen aan herinnerde dat het 30 jaar geleden was dat de vzw werd opgericht; dat het 25 jaar geleden was dat de laatste activiteiten op de werf Van Praet-Dansaert plaats vonden en dat vijf jaar geleden de provincie aan het consultancybureau Bailleul de opdracht gaf een concept op te maken, “dat wij intussen met man en macht proberen uit te werken”.

Wat het botterproject aangaat beklemtoonde Jan Annemans het sociaal karakter via de samenwerking met de VDAB en maakte van de gelegenheid gebruik om woorden van dank uit te spreken aan het adres van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen, het stadsbestuur van Dendermonde, Toerisme Vlaanderen, de vzw De Zaatman, die een flinke duit in het zakje gedaan heeft, en niet het minst “aan alle vrijwilligers, die de voorbije 30 jaar zonder winstbejag en zonder politieke bedoelingen hun tijd en werk in de vzw Scheepvaartmuseum

gestoken hebben. Zonder natuurlijk de tentoonstelling van de marineschilders te vergeten, waarvoor het museum een ideale achtergrond vormt.

Met een niet van humor gespeende noot verwees cultuurschepen Marius Meremans, tevens bestuurslid van de vzw Scheepvaartmuseum, naar “de Groot-Nederlandse gedachte waarnaar de samenwerking met Spakenburg verwijst, Spakenburg dat uitblinkt door zijn grote belangstelling voor de traditie en kan prat gaan op een eeuwenoude scheepswerf” en stelde dat “op Goede Vrijdag Pasen volgt, dag waarop hopelijk de verrijzenis uit de koude winterperiode plaats zal vinden. Met dat laatste maakte de schepen een toespeling op het feit dat de weergoden ons deze avond blijkbaar niet bijzonder gunstig gestemd waren, ook al zou het beslist overdreven zijn te stellen dat zij de avond verknoeid hebben. Baasrode ligt vandaag geklemd tussen Dendermonde enerzijds en het Oranje Rugby Festijn, waar Spakenburg zo’n belangstelling voor heeft.

“Maar ook wij hier in Baasrode hechten veel belang aan de traditie”, aldus de schepen, “wat vooral tot uiting komt in het convenant, dat **het Scheepvaartmuseum** op basis van het door haar voorgelegde plan met de stad heeft afgesloten met betrekking vooral tot financiële en logistieke steun”. Jammer genoeg valt er niet alleen positief nieuws te melden, zo nog schepen Meremans, die in dat verband herinnerde aan “het vandalisme, waarvan de scheepswerf het slachtoffer is geweest. Deelname aan manifestaties als Erfgoed- en Open Monumentendag of de Scheldefeesten stellen dat alles echter weer in de schaduw.”

Wat de schepen er samenvattend toe bracht te beklemtonen dat “deze vereniging springlevend is en een belangrijke bijdrage levert tot het culturele leven van Dendermonde zonder het VDAB-project te vergeten en natuurlijk de bouw van de palingbotter Rosalie.

Met de opening van wat hij “een heel waardevolle tentoonstelling” noemde van de werken van drie marineschilders, Frank Thibau, Ronny Moortgat en Bob De Bruycker kwam de Dendermondse Cultuurschepen tot de kern van de avond en herinnerde eraan “dat wij het ook anders meegemaakt hebben in Baasrode, zeker in de tijd toen er nog twijfels over het voortbestaan van de scheepswerf bestonden. Dat ligt gelukkig al een tijd achter ons en we zijn niet alleen met de stad Dendermonde maar ook met Baasrode duidelijk goed bezig,” aldus spreker, die van zijn kant alle vrijwilligers hartelijk dankte want “je mag nog zo hard werken, zonder menselijk potentieel blijft dat werk zielloos”.

In de hem zo typerende flamboyante en meeslepend-enthousiasmerende stijl wees bestendig afgevaardigde Jozef Dauwe erop dat de beginjaren van het museum bijzonder moeilijk geweest zijn. “Intussen is er, mee dankzij de inzet van zovele vrijwilligers, die ook de bestendig afgevaardigde graag bij het welslagen van deze avond betrok, enorm veel werk verzet en staat men met de gebeurtenis van vandaag bij een heropleving van de scheepsbouwactiviteiten op de werf Van Praet-Dansaert”. Député Dauwe betrok ook vzw De Zaatman bij het welslagen van het botterproject en herinnerde Zaatmanvoorzitter René Stroobant schalks aan zijn verleden als vakbondsman en als scheepsbouwer. Deze laatste maakte van de gelegenheid graag gebruik om aan te kondigen dat De Zaatman het trouwens

*niet bij zijn reeds gedane gift laat zitten maar voor de toekomst een nieuwe som van **5.000** euro ter beschikking zal stellen.*

Na het daverend applaus dat op de speech van député Dauwe volgde trokken alle genodigden naar de door schepen Marius Meremans geopende tentoonstelling van de Marineschilders in het museumgebouw en vervolgens ging het naar de werf waar alle sprekers met gezamenlijke kracht en met de hulp van Henk Van Halteren van de Spakenburgse botterwerf Nieuwboer de werkbalk op de kielbalk hesen. Een voor de vzw Scheepvaartmuseum Baasrode onvergetelijk moment.

En daarop volgde een schitterend feest met een receptie aangeboden door de stad Dendermonde, met rijkelijk vloeiend bier van de brouwerij Malheur van Manu De Landtsheer, wiens voorvaderen zo'n grote rol in de scheepsbouw van Baasrode gespeeld hebben en met overheerlijke kabeljauwfilets, meegebracht en ter plaatse gebakken door de ploeg van de botterwerf Nieuwboer uit Spakenburg, waarvan meer dan 40 vertegenwoordigers voor de gelegenheid met een bus naar Baasrode afgezakt waren. Het werd een feest zoals men er in het Scheepvaartmuseum nog zelden een gezien heeft. Alle aanwezigen waren wild enthousiast, oude vriendschappen werden hernieuwd, plannen voor de toekomst gemaakt en uiteindelijk ging iedereen met een euforisch gevoel van tevredenheid naar huis, bereid om er de dagen nadien opnieuw de schouders onder te zetten. De verwachtingen zijn hoog gespannen, niemand twijfelt eraan dat de thans in aanbouw zijnde palingbotter vele geïnteresseerden zal trekken en nu reeds laat het bestuur van de vzw Scheepvaartmuseum Baasrode zijn fantasie de vrije loop inzake het feest dat bij de tewaterlating georganiseerd zal worden. (YV)

Na dit schitterende relaas van wijlen Yvan Verbraeck, de toenmalige secretaris van de vzw Scheepvaartmuseum Baasrode duikt er stilaan een beeld uit de mist op over de eventuele feestelijkheden rond de tewaterlating van onze botter Rosalie.

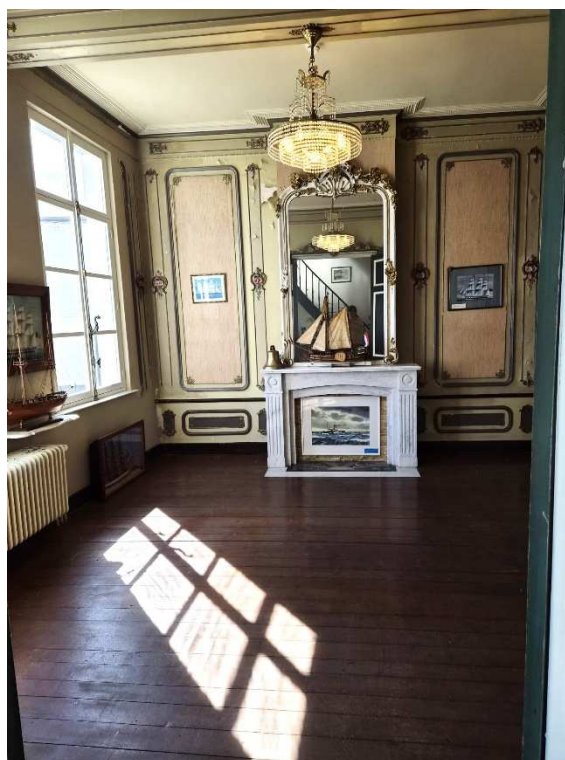
De proefvaart wordt wel degelijk een kluif van een reis, de bedoeling is om de allereerste reis te varen naar Spakenburg in Nederland waar de bekende botterwerf Nieuwboer gevestigd is. Vanzelfsprekend hebben wij nog alle tijd om die feestelijkheden voor te bereiden. Ondertussen bouwen wij met de Spakenburgers verder aan onze botter Rosalie.

Jan Annemans

Voorzitter Scheepvaartmuseum Baasrode en coördinator van de bouw van de Baasroodse botter Rosalie

5. Restauratie van de meesterwoning.

De restauratie van de meesterwoning is uitgesteld tot het voorjaar 2027, terwijl we wel al begonnen waren met het leeg maken van de salons. De grote scheepsmodellen hebben reeds een andere bestemming gekregen.

6. Overlijdensbericht pastoor André De Rechter.

*Je was meer waard dan al het goud in de wereld,
omdat je een kind van God bent.*

(naar Jozef Cardijn)

Intens verdrietig, maar dankbaar om wat hij voor ons en velen betekende,
nemen we afscheid van

Eerwaarde Heer

André De Rechter

Priester midden de mensen

Zoon van Robert † en Marie-Louise † De Rechter - Eyckerman

Geboren te Hamme op 5 augustus 1953 en onverwacht thuis te Moerzeke
overleden op 4 september 2026. Begeleid door het gebed van de H. Kerk.

*Tot priester gewijd op 3 juli 1993.
Kajotter in hart en nieren.*

We nodigen je vriendelijk uit om samen met ons het leven van André te
vieren tijdens de uitvaartliturgie in de parochiekerk Sint-Martinus, Dorp te
Moerzeke,

op maandag 14 september 2026 om 11.30 uur.

Aansluitend laten wij hem rusten op de begraafplaats van Moerzeke.

Je bent welkom in de rouwkapel in de kerk vanaf 11 uur waar er
gelegenheid is tot groeten en condoleren.

Wie persoonlijk André een laatste groet wil brengen, is welkom in het
Rouwcentrum Verleyen - Van Baelen, Sint-Martensommegangstraat 2a te
Moerzeke,

**op donderdag 10 september tussen 17.30 en 18.30 uur
en zaterdag 12 september tussen 15 en 16 uur.**

Een parochiale nadienst zal opgedragen worden in de Sint-Martinuskerk te
Moerzeke

op zondag 18 oktober 2026 om 9.30 uur.

IN MEMORIAM E.H. ANDRÉ DE RECHTER

Op 14 september 2026 namen zeer velen afscheid van E.H. André De Rechter in de Sint-Martinuskerk te Moerzeke. André werd geboren te Hamme op 5 augustus 1953 in een gezin van negen kinderen. Hij overleed onverwacht in zijn woonst te Moerzeke op 4 september 2026, 73 jaar oud. Massaal werd gereageerd op zijn overlijden, bedroefd maar ook dankbaar. Want André was priester tussen de mensen op zijn manier. Nichtje Ruth zong terecht 'I did it my way', een kippenvelmoment.

Na zijn wijding werkte priester André twee jaar als onderpastoor in Lebbeke, waarna hij in 1995 tot pastoor benoemd werd te Baasrode. Hij was een kajotter in hart en nieren met kardinaal Cardijn, die opkwam voor de arbeidersklasse, als zijn grote voorbeeld. André leefde naar diens motto 'zien, oordelen, handelen'. Zijn eerste werk in Baasrode was dan ook een parochieploeg, een liturgische werkgroep en een werkgroep Welzijnszorg-Broederlijk Delen oprichten. Onder zijn impuls werd de buitenkant van onze kerk gerestaureerd. Het jeugdige muziekgroepje Jubilootje luisterde heel wat vieringen op. De eerste communicantjes zaten aan een lange tafel voor hun 'eerste avondmaal'. De vormelingen maakten elk jaar een uitstap langs de Scheldedijk naar de Poppekapel te Moerzeke. De middernachtmissen werden druk bijgewoond. De vroegere jeugdclub kreeg een nieuw elan onder de naam jeugdhuis Fluks. De scouts vonden in hun proost een bondgenoot en tochtgenoot. Wekelijks bezocht hij zieke parochianen in het ziekenhuis. Van alle verenigingen had hij een steunkaart. Naar aanleiding van 850 jaar Sint-Ursmarusparochie werd op zijn initiatief per autocar Lobbes in Wallonië bezocht, waar Sint-Ursmarus begraven ligt. André was de oprichter van de Ontmoetingsfeesten die nu nog bestaan. Want mensen samenbrengen en verbinden kon hij als geen ander. Hij was energiek en authentiek maar ook een mens met charisma. Hij had een groot rechtvaardigheidsgevoel maar veroordelen deed hij nooit. Tussen pot en pint werd hem veel toevertrouwd en maakte hij ook daar de Kerk zichtbaar. André was openhartig en ongeveinsd wat niet iedereen begreep. Maar hij bleef evangelisch zijn weg gaan. Zowel bij zijn aanstelling als bij zijn afscheid zat de kerk overvol. En menig stoere bink pinkte een traan weg toen hij vertrok in 2002.

Na drie jaar in Lierde werd André in 2005 aangesteld in Moerzeke, dichtbij zijn familie. Hij kreeg er op het laatst nog drie parochies bij. Na 20 jaar gedreven en bevlogen parochiewerk, ging hij op rust maar bleef in Moerzeke wonen. Hij was dankbaar om elke armzwaai, een groet, een bezoekje, een praatje, een vuistje. Zijn nalatenschap: het brood breken en het leven delen met elkaar.

Priester André, bedankt voor alles! Moge je nu rusten in Gods eeuwige liefde.

Sint-Ursmarusparochie Baasrode

7. Heet van de naald

Op zondag 27 september 2026 maakte een bezoeker ons attent op het dak van de houten loods, atelier Van Damme.

Bij nader toezicht moesten wij constateren dat er 6 dakspanten gebroken waren langs de kant van het droogdok.

Arthur Brutijn heeft er direct een aantal foto's van gemaakt.

Op maandag 28 september 2026 heeft de voorzitter Jan Annemans onmiddellijk de stappen gezet om directeur Anneke Lippens en plaatsvervangend directeur Jo Rombout te verwittigen wat er zich voor deed.

Onmiddellijk heeft de provincie Oost-Vlaanderen gereageerd met de sluiting van het atelier.

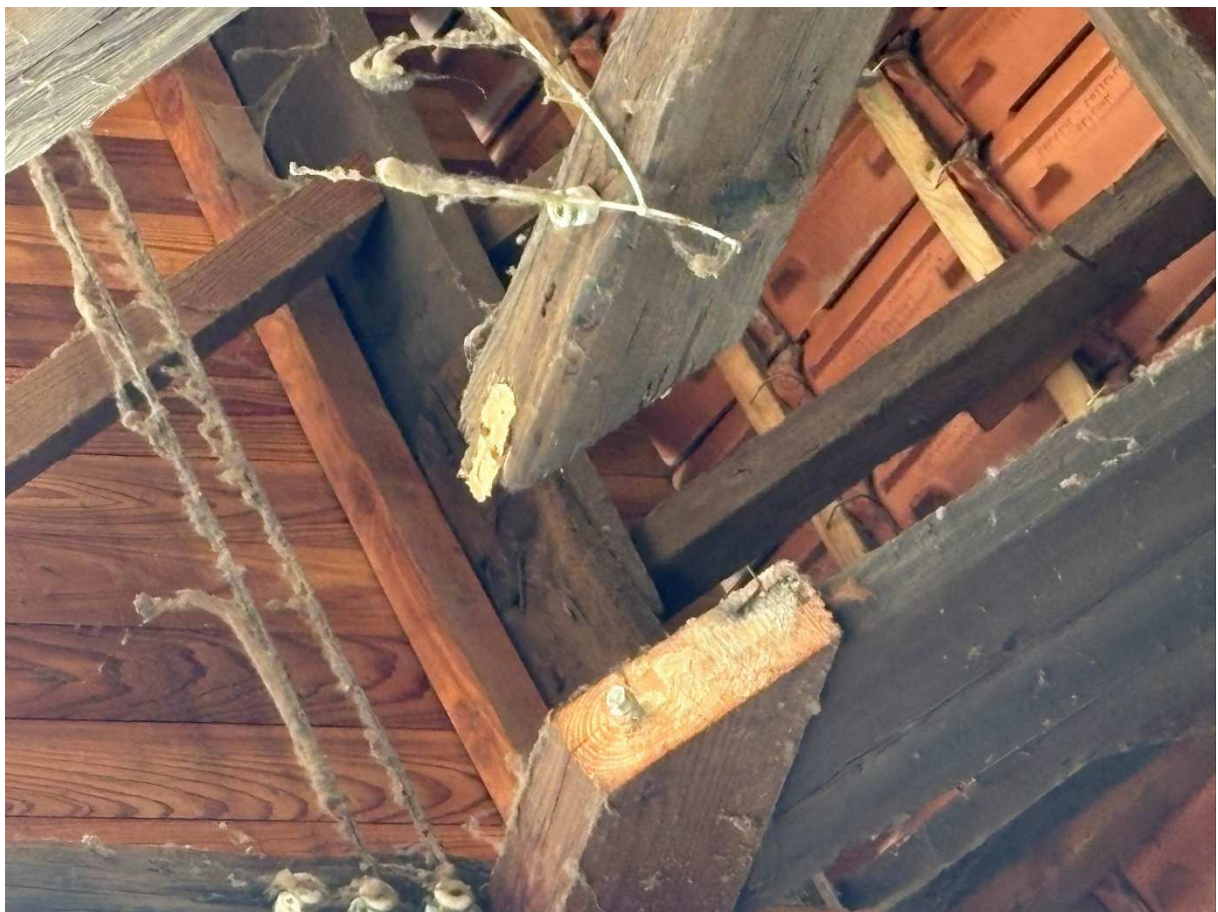
Hoe lang dit atelier gaat gesloten zijn hangt af van de evolutie van de herstellingswerken.

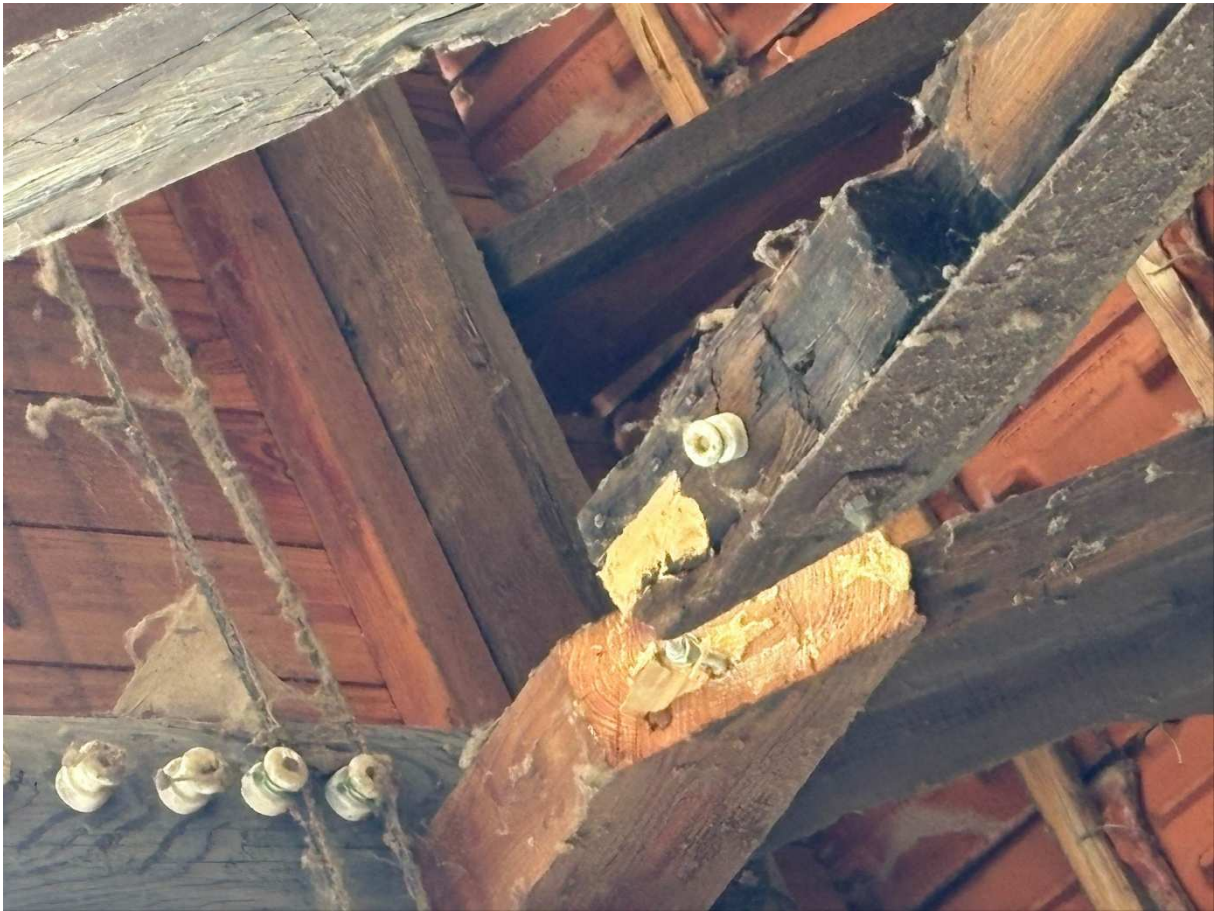
Erg genoeg ligt het hout voor onze botter Rosalie in die loods en staan onze lintzaag, onze van diktebank en onze cirkelzaag in dezelfde ruimte.

De rest van de site blijft toegankelijk.

Wanneer wij terug kunnen werken hangt af van de snelheid van de restauratiewerken.

Jan Annemans

8. Te koop in de museumwinkel.

Overzicht van de publicaties en voorwerpen te verkrijgen aan de balie van het scheepvaartmuseum:

De maritieme geschiedenis van Baasrode, auteur Jan Annemans, uitgeverij Het Punt Baasrode, 196 blz., prijs €26.

De Baasroodse botter Rosalie, auteur Jan Annemans, uitgeverij Het Punt Baasrode 66 blz., prijs €15.

Verdwenen scheepstypes, auteur Jan Annemans, drukkerij Het Punt Baasrode, €3

De meesterwoning op de erfgoedsite Scheepswerven Baasrode, auteur Jan Annemans, fotografie Achiel Triempont, 8 blz., €2

Scheepsmodel botter, €250.

Kadasterplan Vlassenbroek, €5.

Kadasterplan Baasrode, €5.

De twee kadasterplannen samen: €7,50.

Postkaarten Scheepvaartmuseum Baasrode, €0,50.

9. Gegevens van de vzw

Scheepvaartmuseum Baasrode vzw
Adres: Sint-Ursmarusstraat 137, 9200 Baasrode
Telefoonnummer: 052/46 31 28
Emailadres: info@scheepvaartmuseumbaasrode.be
Webadres: www.scheepvaartmuseumbaasrode.be
Bankrekening: BNP Paribas Fortis: BE37 0011 3713 3828 - BIC GEBABEBB
Btw-nummer: BE0420 511 430
Ondernemingsnummer: 0420 511 430

10. Colofon

Teksten: Jan Annemans en Agnes De Mulder
Correctie: Jacqueline Meskens en Christian Vandekerkhove
Foto's: Maurits Vernimmen, Martine De Velder
Eindredactie: Maurits Vernimmen
Verzendingen: Christian Vandekerkhove